

MONT-ROIG: LA MUNTANYA DE LA MARE DE DEU DE LA ROCA

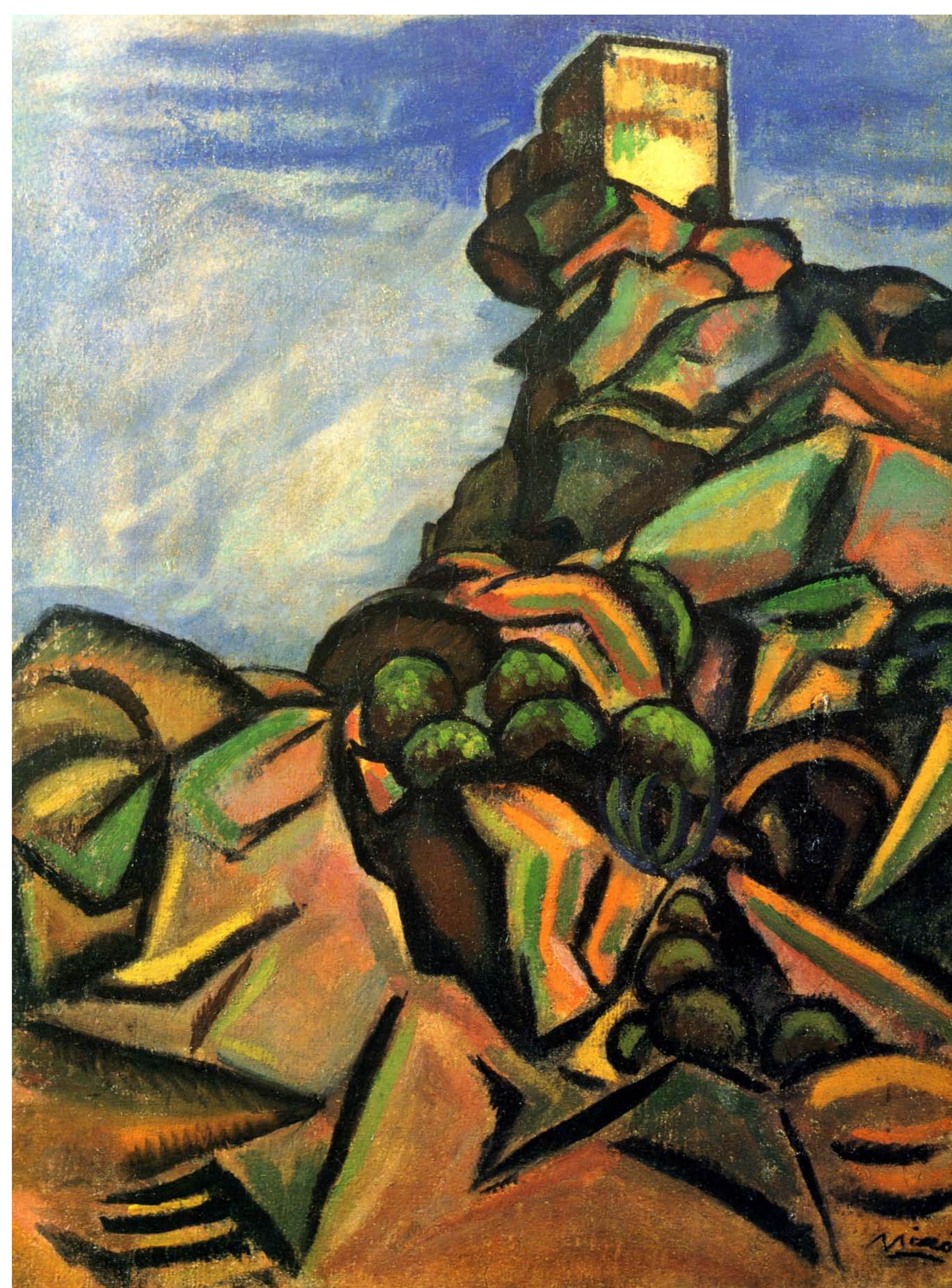

“Les pedres em recorden molt l’arquitectura de Gaudí.”
Joan Miró

D’aquesta muntanya roja és d’on treu el nom el poble. Està farcida de coves, de formes estranyes ocasionades per l’erosió del vent sobre l’arenisca. Hi ha l’ermita de la Mare de Déu de la Roca i al cim, gairebé penjada al buit, la de Sant Ramon. En una d’aquelles coves diuen que s’hi va trobar el 1153 la imatge d’una maradedéu bruna.

Miró: “L’ermita de la Mare de Déu de la Roca sempre ha estat un gran impacte per a mi. Aquell color roig envinegrat...”

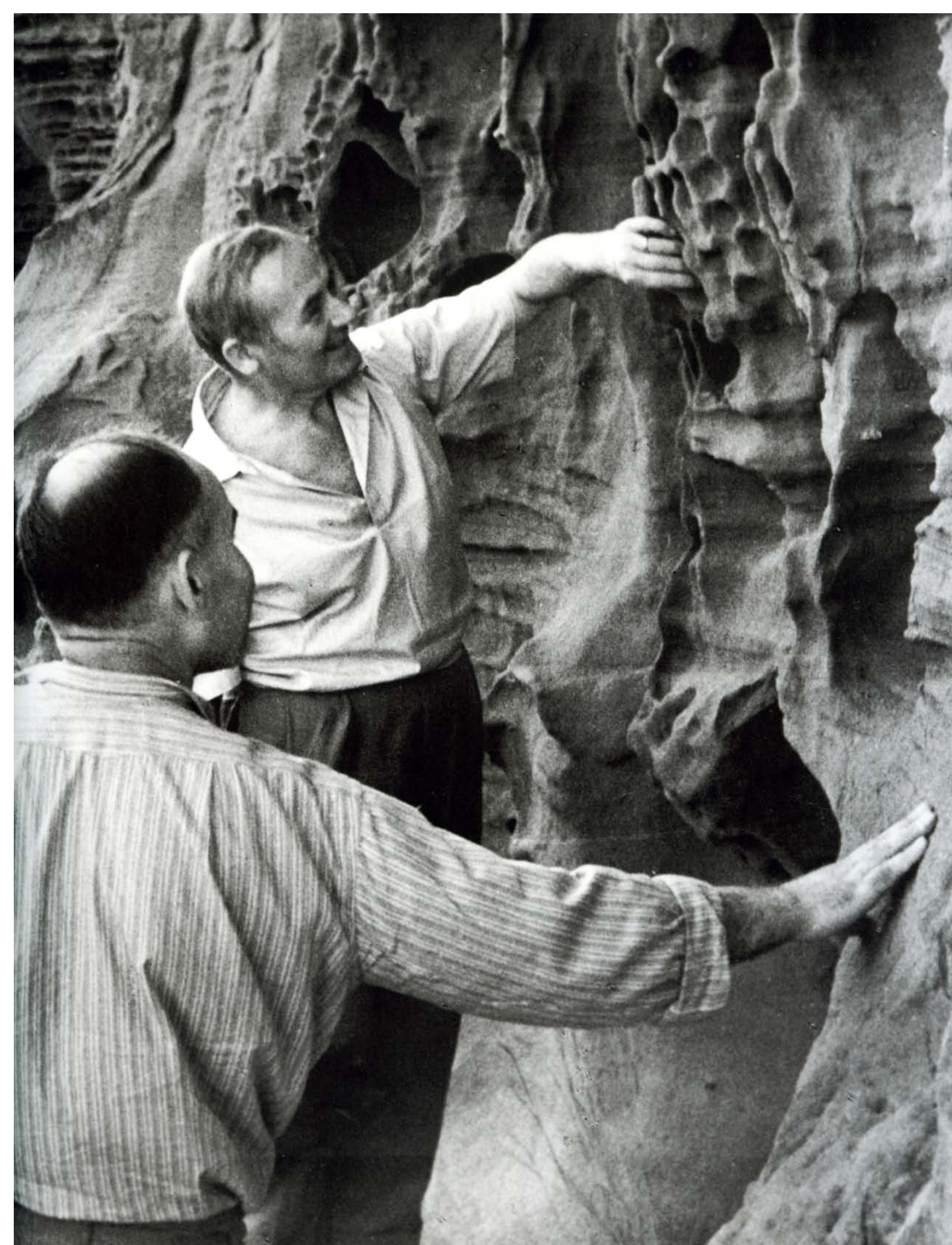
Des del segle XIX hi ha constància d’una gran devoció als pobles de la contrada per la Mare de Déu de la Roca. És versemblant que Gaudí conegués la muntanya.

Sant Ramon (1916). Al cim de la muntanya de la Mare de Déu de la Roca hi ha l’ermita de Sant Ramon.

Ermita de la Mare de Déu de la Roca (cap al 1910).

Miró palpa les formes que ocasiona el vent en la pedra d’arenisca vermella (Buntsandstein).

Al peu de la muntanya de l’ermita, pujant pel camí vell, encara ara està ple de figues de moro.